

కుక్కబ్రతుకు

జెడుకుతి
కమిమిటి

Nani

శ్రీ రోజు కూడా హోటల్ భోజనం చూసిన వ్యూత వచ్చే నెల నుంచి వంట చేసుకోవాలని గట్టిగా నిర్ణయించుకొన్నాను. ఎంత మంచి బ్రాహ్మణుడైనా జీవితంలో వినుగు తల కాయంత మాంసం తిని ఉంటాడట.

ఆ మాట నిజమో, అబద్ధమో తెలియదుగాని, నేను మాత్రం ఈ హోటల్లో, చీమలు, చిమటలు వగైరా రూపేణ ఇప్పటికే ఆ కోటా పూర్తిచేసి ఉంటాను.

ప్రతి నెలా ఈ హోటల్ వాడి యెదన గొట్టే దబ్బుతో. ఇంట్లో పంచ భక్త్య పరమాన్నాలు వండుకోవచ్చు. పోనీ ఇంకో హోటల్ కు పోదామంటే ఈ మహా పట్టణంలో ఇదే గొప్పదట!

హలాత్తుగా కుక్క మొరగడంతో ఉలిక్కిపడ్డాను. నా ఆలోచనలో పడి దారిలో కుక్కకాలు తొక్కినట్లున్నాను. నయమే! కరవలేదు! అదే. మా వీధిలోవుండే జానీ అవుతే కండలూడి వచ్చేటట్లు పీకేది!

జానీ. మా వీధిలో వున్న రోడి వీరాస్వామి కుక్క. రోజంతా. దాన్ని అకారణంగా గొడ్డును బాదినట్లు బాది. బుద్ధి పుట్టినప్పుడు ముద్దు చేసాడు ఆ కాస్తకే అది పొంగిపోయి వాడి చుట్టూ తిరుగుతుంది. నాలుగేళ్ళక్రితం ఆత్మహత్య చేసుకొన్న వీరాస్వామి పెళ్ళామే జానీగా పుట్టందని వీధివాళ్లు, వీరాస్వామి వినకుండా జోకు వేస్తారు.

ఒకమారు వీరాస్వామి కొడుకు. జానీ పిల్లను దంటుతో చిన్నగా కొట్టాడు. అది "కుయ్య"మంటూ వాడిమీదకు పోయింది అంటే! జానీ తన పిల్లమీదపడి నెత్తురు వచ్చేటట్లు కొరికింది! వీరాస్వామి కొడుకును కరుస్తుండేమో అని భయపడిన వాళ్ళకు. జానీ తన పిల్లనే కరిచేటప్పటికి కళ్ళు తిరిగినంతయింది!

వన్నీరు చిలకరింపినట్లయింది! ఆకాశం వంక చూస్తే పెద్ద వానే వచ్చేటట్లుంది! అడుగులు వడిగా వేశాను.

"ఏంది సార్! ఒకేల్లో బాగా పొద్దు బోయినట్లుండాదే!"

స్వీవర్ ఎల్లప్పు స్వీవరన్నమాటేగాని. ఆఫీసర్ యింటి దగర. తుడుపు నుండి దేవతార్చనదాకా ఎల్లప్పు చెయ్యాలి! నాకు ఎల్లప్పును చూస్తే. జానీనే గుర్తుకు వస్తున్నది.

యజమాని పిల్లడిని కొరుకుతుందన్న కక్షతో జానీ తన పిల్లను కరిస్తే. యీ ఎల్లప్పు ఆఫీసర్ గారి పిల్లను నెట్టందన్న కోపంతో తన పిల్లను కొట్టాడు!

నిన్నగాక మొన్న జరిగిందది.

ఆఫీస్ లో టీ పార్టీ వుంది. దానికి ఎవరొచ్చినా రాకపోయినా. ఆఫీసర్ గారి చిన్నకూతురు మనోజా. ఎల్లప్పు కూతురు బుజ్జీ గంట ముందుగా వచ్చారు.

తొడలు కనబడుతున్న నై లెక్క గోసులో సాధనా హేర్ కటింగ్ తో, సన్నగా పిండి బొమ్మలా వున్న మనోజ కంటే. ఉంగరాల జుట్టుతో. చక్రాలంటి కళ్ళతో బియ్యం గింజిల్లాంటి పలువరు

సతో. బొద్దుగా. ముద్దుగా వున్న బుజ్జం తేనే నా కిష్టం.

ఆరోజు యిద్దరూ పిట్టగోడమీద. ఎక్కుతూ. దిగుతూ ఆడుకొంటున్నారు.

హలాత్తుగా. పెద్దగా ఏడుపు వినవస్తే అంతా అటు పరుగెత్తాము. మనోజ పిట్టగోడ కవతలపడి. కప్పలాగా నోరు తెరచి ఏడుస్తున్నది. బుజ్జి బిక్కముఖం వేసుకొని పిట్టగోడమీద నిబడివుంది!

నా వెనకగానే ఆఫీసర్ గారు కూడా వచ్చారు. ఆయన్ని చూడగానే "అది దొబ్బింది! నాన్నా!" అంటూ యింకా గయ్యాళితనంగా ఏడవడం మొదలు పెట్టింది మనోజ.

ఆఫీసర్ గారు ఉగ్రుడై పోయి, బుజ్జి లేత చెంపమీద యాడ్డీ కొట్టాడు. ఆ విసురుకు, బుజ్జి కూడా పిట్టగోడ కవతల పడి పోయింది.

కిందపడ బుజ్జిని "సన్నాసి ముండా! సిన్నమ్మను దొబ్బుతావా! ఒయ్య పొగ రెక్కిందే నీకు!" అంటూ ఎల్లప్పు కూడా యింకొక్కటి కొట్టి. మనోజ ఒళ్ళదులిపి. ఎత్తుకొని లోపలికి పోయాడు.

ఆ నిమిషాన. ఎల్లప్పు ఆచ్చం వీరాస్వామి కుక్కలాగే కనిపించాడు నాకు.

కిందపడ బుజ్జిని లేవదీసి. బుజ్జిగించి. కాలుకు పాతసీసా రేకు దబ్బా ముక్క ఏదో గుచ్చుకొని రకం కారుతూ ఉంటే. తుడిచి రెండు బిస్కట్లు చేతిలో పెట్టి యింటికి పొమ్మని చెప్పారు.

నిన్న గాక మొన్న జరిగిందది! ఎల్లప్పు అంటే నాకింకా పూర్తిగా కోపం పోలేదు.

అందుకే. ఎల్లప్పు ప్రశ్నకు "ఊ" అని ము కసరిగా జవాబిచ్చి. ముందుకు అడుగు వేశాను.

"బుజ్జికి బాగనేదు సార్. జొరం! కాలు వాచిపోయింది సార్! డాకటరుకు సూబిద్దా

మంటే అయ్యగారింటికాడ వనిలో తీరుబాటు కాలేదు. ఏందో! కోపం మీన పిల్లదాన్ని గొట్టినాను!" అన్నాడు దీనంగా.

బుజ్జికి జ్వరం అంటే. నాకెందుకో భయంవేసింది. చిలుం పట్టిన సీనారేకు దబ్బా కళ్ళముందు కదలాడింది కాలు వాచి జ్వరం అంటే....మనస్సులో ఏదో అజ్ఞాత శంక మెదిలింది!

"ఆఫీసర్ గారెకాక. నువ్వు కూడా కొత్తేటప్పటికి భయపడి ఉంటుందిలే!" అన్నా. మనస్సులోని కోపాన్ని మాటల్లో వెళ్ళ గక్కుతూ.

"పాపిస్తోడిని! సేతులార పిల్ల ను గొట్టు కొన్నా!" అన్నాడు ఎల్లప్పు గద్దదికంగా.

చినుకులు వడటం ఎక్కువయింది. అసలే నేను 'యిస్టోఫీలియా' పేషెంటును. వానలో తడిశానంటే యింతే సంగతులు!

"వెళతా ఎల్లప్పా! పెద్ద వాన వచ్చేటట్లుంది." అంటూ ముందుకు సాగిపోయాను.

* * *
"అయ్యా! అయ్యా!" తలుపు భాదిన చప్పుడు.

నిద్ర మత్తులో కూడా ఎల్లప్పు గొంతు గుర్తించాను. కుక్క పట్టుకొని పీకుతున్న దేమోనని హడావిడిగా లేచి తలుపు తీశాను.

"బుజ్జికి బొత్తిగా బాగాలేదు సార్! కొంచెం వచ్చి సూడండి సార్!" కదిలిస్తే ఏదేటట్లుంది. ఆ గొంతు.

బుజ్జి అంటే నాకిష్టమని. ఎల్లప్పుకూ. ఆతని భార్యకూ బాగా తెలుసు.

ఎల్లప్పు భార్య నాయుంట్లో వనిచేస్తుంది. ఆమెతోపాటు బుజ్జి కూడా రోజూ వస్తుంది.

"ఊరీ ఊరని ఊరగాయ. వచ్చిరాని మాటలు మహా రుచి" అన్నట్లు. బుజ్జి మాటలు వింటుంటే. నాకు ఆఫీస్ కు కూడా పోబుద్ధికాదు. దాని ఊహలోకంలోకి మన లను లాక్కుపోతుందది, బుజ్జి అంటే నాకో విధమైన వ్యామోహం!

శేషేంద్రజాలం

బ్రహ్మాండమైన

నక్షత్రాల మార్గాలు కూడా వంగుతాయి!

గాయాల్లో నుంచి కారే

పూజనీయత ముందు

కన్నులు వంచుదామురా

ఈ చిన్న దీపం చాలు

ఉన్న కాంతిని పంచుకుందాము

రా.....

— శేషేంద్ర

సుబ్బితలు

సంతోషాన్ని మించిన సౌందర్యసాధనం మరి లేదు. — లేడి బెస్టింగ్టన్

దెబ్బలాడేందుకు 'సాహసం' లేని నాడూ, పరిగె తేందుకు "సూలకాయం" అడ్డా చేసాడూ మార్పు కోరడం!

— ఎల్పర్డ్ హుబర్ట్.

మన ప్రాచీన గ్రామ పంచాయతీలు 'రివల్యూట్' పాలనకు చక్కని నిదర్శనాలు!

— కె. ఎన్. కట్టా

శిథిలం అయిన మనస్సుకు నిదర్శనం భయం.

— వర్ణి

తను మనసారా ప్రేమించే ప్రీతి ఏ పురుషుడూ పొగడడు. — డి కెర్మన్.

దేశానికి ఎక్కువ సేవ చేసేవాడే తన పార్టీకి ఎక్కువ సేవ చేస్తాడు.

— రూథర్ ఫర్డ్

సేకరణ : పి. హెచ్. జానకి

వెయ్యి మూల్గుల కంటే ఒక్క నవ్వు విలువైనది.

— లాంబ్

నమ్మకమే బలము చేకూరుస్తుంది. సంకయము ఊణంపజేస్తుంది. విశ్వాసమే శక్తి.

— ఎస్. డబ్ల్యూ. రాబర్ట్ సన్

అనుమానించడం అంటే మోసాన్ని అహ్వనించడమన్న మాట.

— నోర్టర్

సేకరణ: మేలుమాయి మోహన్ రెడ్డి

బుజ్జంటే యిష్టమే కాని. యీ అర్థ రాత్రి ఏ డాక్టర్ పలుకుతాడబ్బా!

"రండి సార్! మీ రొచ్చి చెబితే. డాక్టరు మంచి సూది చెయ్యచ్చు. పిల్లదాన్ని మీరే రచ్చించాలి!" బిగవట్టిన ఏడుపుకు కట్ట తెగింది.

నేనూ మనిషినే!

ఎందుకయినా మంచిదని. యిరవై రూపాయలు జేబులో వేసుకొని ఎల్లప్పు వెంట వెళ్ళాను.

బుడ్డిదీపం వెలుతురులో, బుజ్జిని చూస్తేనే తెలిసిపోతున్నది. దానికి బొత్తిగా బాగో లేదని.

ఒంటిమీద స్పృహలేకుండా వడిపున్నది బుజ్జి.

"సూడయ్యా! నా బిడ్డకు ఏటయ్యిందో!" అంటూ వలవల ఏడ్చింది ఎల్లప్పు భార్య. ఈ వేళప్పుడు గవర్నమెంట్ డాక్టర్ దగ్గరకు పోయి లాభం లేదు. మహానుభావుడు. తెల్ల గుర్రం ఎక్కి ఉంటాడు!

నెల రోజుల క్రితం యిట్లాగే. అర్థరాత్రి ఏదో కేస్ వస్తే మత్తులో ఒక దాని బదులు యింకోటి యిచ్చి, పేషెంట్ ను చంపాడని పుకారు. కాబట్టి, మా ఊళ్ళో ఉన్న ఏ కైక స్ట్రైవేట్ డాక్టర్ పార్లసారథిగారి దగ్గరకు పోవాలి. ఆయన అర్జంట్ కేసులకు వగలే వంద రూపాయలకు తక్కువ పలకడని అంటారు! ఇంక యీ అర్థరాత్రి!

నేనిట్లా మీనం, మేషం లెక్కిబెడుతూ ఉంటే, తెల్లారి పోవచ్చు.

బుజ్జిని తీసుకుని, నేను, ఎల్లప్పు డాక్టర్ పార్లసారథిగారి దగ్గరకు పోయాము.

మంచి నిద్రలో ఉండగా లేపినందు వల్ల నేమో, డాక్టర్ గారు చాలా గంభీరంగా ఉన్నారు. బుజ్జిని పరీక్షచేసి, ఒక చీటిమీద ఏదో యింజక్షన్ వ్రాసి, తెమ్మన్నారు.

ఈ అర్థరాత్రి షాపులుండవని డాక్టర్ గారితో సవినయంగా మనవి చేశాను.

లోపలకుపోయి, రెండు టాబ్లెట్లు తెచ్చి, నా చేతిలోపెట్టి, యిది సీరియస్ కేసనీ, పట్నం ఆస్పత్రికి తీసుకుపోవాలనీ.

పొద్దున్నే ఎనిమిది గంటలకల్లా తన డిన్నెన్నరీకివస్తే పరీక్ష బాగా చేశాననీ చెప్పి, నేనిచ్చిన యిరవై రూపాయలూ జేబులో వేసుకొని, లోపలికి వెళ్ళిపోయారు ప్రభువులవారు.

బుజ్జి చేత టాబ్లెట్ మింగించి నేనూ యింటికి పోయాను. చేసేది ఏమీలేక.

తెల్లవారి ఎల్లప్పు భార్య రాలేదు.

ఏడున్నర కల్లా ఎల్లప్పు యింటికి వెళ్ళాను.

ఎల్లప్పు లేడు.

"అయ్యగారితో నెప్పి నెలవు దీసుకు వత్తానని తెల్లవారకిముందే బోయెనయ్యా! పోయి గూడ శానాసేపాయే! ఇంతాలీస మెండుకయిందో!" అంది ఎల్లప్పు భార్య.

బుజ్జి అట్లాగే మగతగా పండుకొని ఉంది. ఒళ్ళు చూశాను. కాలిపోతున్నది! ఎల్లప్పుకోసం కాచుకొంటే లాభంలేదు.

జిట్కాలో బుజ్జిని తీసుకొనిపోయి పార్లసారథి గారికి మళ్ళీ చూపించాను.

"చాలా సీరియస్ గా ఉంది. పెటనన్ (గుర్రంవతం) లాగా ఉంది. ముందు యీ యింజక్షన్లు కొనుక్కురండి" అంటూ కాగితంమీద ఏదో వ్రాసిచ్చారు.

నిజంగా మానవత్వం ఉన్న డాక్టర్! డబ్బు యిస్తేగాని మందివ్వనన లేదు!

"బిడ్డ కేమీ భయ్యం లేదుగదయ్యా!" ఎల్లప్పు భార్య ఆత్రంగా అడుగుతున్నది. ఏం చెప్పను!

"కంగారుపడకు. ఇక్కడే వుండు. ఈ యింజక్షన్లు తెసా. జాగ్రత్త." అంటూ బిజారుకు పోయాను.

బుజ్జికి యింజక్షన్ చేసేటప్పటికి తొమ్మిది దాటింది.

"డాక్టర్ గారూ! పాపను పెద్దాసువత్రికి తీసుకుపోవాలా" అని అడిగాను. రాత్రి ఆయన మాట గుర్తు వుంచుకొని.

"వెళ్ళచ్చు. కానీ పెద్దగా లాభం లేక పోవచ్చు." అంటూ ఎక్కడికో వెళ్ళాడు డాక్టర్.

భగవంతుడిమీద భారంవేసి, బుజ్జిని పట్నం హాస్పిటల్లో చేర్పించాలనే నిర్ణయించుకున్నాను.

"నీవు యిక్కడే వుండు. ఆపీనర్ ని నెలవు యిమ్మని అడిగి వస్తా!" అని ఎల్లప్పు భార్యతో చెప్పి, హడావిడిగా ఆపీనర్ కు పరుగెత్తాను.

ఆపీనర్ ఆపీనర్ గారు లేరు.

వాళ్ళ రెండో అబ్బాయికి రాత్రి కలరా లాగా వచ్చిందనీ, తెల్లవారి ఏడుగంటలకు వారి కుటుంబాన్నీ, ఎల్లప్పునూ కూడా వెంటపెట్టుకొని పట్నం ఆస్పత్రికి పోయారనీ తెలిసింది.

"తన కూతురికి కూడా బాగలేదంటూ దొంగ యేడుపులేద్దాడండీ వెధవ! రానంటే రానని చెబుతాడు. రైర్యంగా. నేనక్కడే వున్నానులెండి! ఈ ఆపీనర్ గాబట్టి సరిపోయింది. ఇంకోరైతే, తన్ని యింటికి పంపించి ఉండురు. గాడిద

కొడుకుని : " ఆపీసర్ గారి దయాగుణాన్ని మెచ్చుకొని ఎల్లప్పును తిట్టాడు హెడ్ క్లర్క్. నెలపు చీటీ ఆయనకిచ్చి, పార్థసారథి గారి డిస్సెన్సరీ కొచ్చాను.

బుజ్జిమీద ముసిరే యీగలను తోలుతూ కూర్చున్నది. ఎల్లప్పు భార్య.

నన్ను చూడగానే "పొద్దుననంగా బోయే, వీళ్ళ అయ్య యాడకు బోయినాడయ్యా! పిల్ల అట్టాగే పడి ఉండాది!" అంది ఎల్లప్పు భార్య రుద్ద కంఠంతో.

జవాబు చెప్పలేకపోయాను.

"సూడయ్యా! బుజ్జి మొహం ఎట్టాగో ఉండాది!" అంది ఎల్లప్పు భార్య. బుజ్జిని చూస్తూ.

బుజ్జి ముఖం చూస్తూ ఉంటే. నాకూ అనుమానంగానే ఉంది. ఒంటి మీద చెయ్యి వేసి చూశాను. నూట నాలుగు డిగ్రీల జ్వరమూ ఎక్కడకి పోయిందో. ఒళ్ళు చల్లగా ఉంది!

గాభరాగా డాక్టర్ దగ్గరికి పోయా.

ఆయన రేడు. ఇంకో పేషెంటును చూడటానికి వెళ్ళాడు.

నిస్సహాయంగా బుజ్జి దగ్గరకు వచ్చాను.

ఎల్లప్పు భార్య వంక చూశాను.

అత్రంగా నన్నే చూస్తున్నది.

బుజ్జి కంటి పాపమీద వేలు పెట్టాను.

కనుగ్రుడ్డు కదపలేదు.

బుజ్జికి యింక కాపలా అనవసరం! డాక్టర్ అంతకంటే అనవసరం!

బుజ్జిమీదే ప్రాణాలు పెట్టుకొని బతుకు తున్న వీళ్ళకు యీ సంగతి నేను చెప్ప లేను!

నెమ్మదిగా బయటకు వచ్చి. బజారు వైపు పోబోయాను.

ఎదురుగా ఎల్లప్పు!

నన్ను చూడగానే సంభ్రమంగా దగ్గరికి వచ్చాడు.

"బుజ్జికి ఎట్టా ఉండాది సార్? అయ్య కొడుక్కి పెదగండం దప్పి సార్! పెద్దా సుప త్తిరికి పోయినందుకు బతికే! బుజ్జిని

కూడో ఆడికే తీసుకపోతా సార్! ఎంత బతిమిలాడినా యినకపాయె అయ్య! 'చప్ప యెదవా! కుక్కలాగ యెంటరా!' అని తోలుకపాయె! ఏంది బతుకులు సార్. మావి! కుక్క బతుకులు! కొట్టినా తిట్టినా అట్టనే ఉండాది! బిడ్డకు బాగాలేకపాయినా డూటీ తప్పదు! కాలి యెల్ల బడితే. తొందరగ రమ్మని పంపినాడు అయ్య! బుజ్జికింక బయం నేదయ్యా! అయ్యతో సెప్పించి పెద డాక చేరుకాడ మందేయిస్తా! బుజ్జికింక బయ్యం నేదయ్యా!"

నిజంగానే బుజ్జికింక భయంలేదు!

మీ చర్మాన్ని రసాయనిక లోషన్ల కరుకుదనానికి పాలుచేయడం సరియైనది కాదు.

మీ చర్మంతో కొత్త పాయిజ్ హెర్బల్ స్కిన్ లోషన్ కలియనియ్యండి.

ఇది వంటిపైన గల మొటిమలు, పొక్కులు యితర వికారాల నుంచి రక్షణను యిస్తుంది.

అందమైన వళ్ళు ప్రకృతి యిచ్చే వరం. అయితే మరి ఆ చర్మం అలాగే ఉండిపోదుగదా! మొటిమలు, పొక్కులూ రావడం మొదలెడతాయి మరి. అందమైన చర్మం కాస్తా పాడై పోతుందిక. కరుకైన రసాయనాల ఆధారంగా తయారైన ఉత్పాదనల వల్ల మరింత ఎక్కువగా నష్టం కలగవచ్చు.

అదృష్టవశాత్తు, యిప్పుడిక మీ చర్మపు రక్షణ సంరక్షణ వీటికోసం సురక్షితమైన ఉపాయం ఒకటి వుంది. పాయిజ్ హెర్బల్ స్కిన్ లోషన్. దీని ప్రాకృతికమైన ఆయుర్వేద తత్వాలతో యిది మీ చర్మానికి ఏరకమైన నష్టాన్ని కలిగించకుండానే, మొటిమలు, పొక్కులు, యితర వికారాలనూ పోగొడు తుంది. మీ చర్మాన్ని మీక్కావలసినట్టుగా ఉంచుతుంది.

పాయిజ్ హెర్బల్ స్కిన్ లోషన్ — మీ చర్మానికి దీని అవసరం వుంది ప్రతి రోజూ.

పాయిజ్ హెర్బల్ స్కిన్ లోషన్.

(ప్రత్యేకమైన, ఆయుర్వేదపు ఉత్పాదన)

మార్కెట్ చేసేవారు : రాలీస్ (ఇండియా) లిమిటెడ్, కొంబాయి 400 001.

